

”Jag förstår inte varför jag har börjat tveka på gamla dar.”

OSKAR OBSERVERAR

Oskar Sternulf: Vuxenrädsla

OSKAR STERNULF
oskarobserverar@gmail.com

Jag har många gånger fascinerats av hur orädda barn är och att det snarare är de som håller vuxna i handen för trygghetens skull och inte tvärtom.

Ett väldigt vanligt exempel på detta är min före detta arbetsplats, Liseberg, där jag jobbade som skådespelare på Spökhotellet Gasten. När jag var liten var det ingen tvekan om att åkpass skulle köpas och att alla galna attraktioner skulle åkas om och om igen, från morgon till kväll.

Nu för tiden har jag visserligen åkpass, men det finns alltid en viss osäkerhet när jag närmar mig AtmosFear, Kanonen och Uppswinget. Varför är det så att vi vuxna så lätt blockerar oss själva och inte bara njuter av kicken med en gång?

Efter varje åktur har jag den där härliga känslan, som infann sig redan vid barnsben, och jag förstår inte varför jag har börjat tveka på gamla dar. Jag tror visserligen att mycket av det ligger i det mentala och att vi väljer att överanalysera allting som kan tänkas vara jobbigt eller utmanande.

En annan plats, där vi ser att det är barnen och ungdomarna som har övertaget, är på stranden. Här blir det inte massor med velande eller undanflykter när det är dags att bada. Det går ju tyvärr inte heller att som vuxen skylla på temperaturen i vattnet, då denna snarare har ökat de senaste åren i och med miljöförstörelsen. Badandet är en sak, men ännu tydligare är det vid hopptornet, som finns i anslutning till stranden. Här tycker jag sällan att jag ser folk som är 30+ utan det är kring just den åldern som folk brukar droppa av en efter en vid den här typen av utmaning.

Fast det mest tydliga exemplet är ändå hur vi vuxna är rädda för vad andra ska tycka och tänka om det vi gör vid konstnärliga framföranden. Om du är på ett bröllop exempelvis, nog fasiken är det alltid de små barnen, tillsammans med brudparet, som rockar loss så att svetten lackar. Inga hämningar där inte och ingen rädsla för att göra bort sig. Vid midsommarstången är det främst småttingarna som tar plats och en och annan mamma eller pappa som vågar ställa sig där och dansa loss, men då med anledningen av att de faktiskt måste dansa med barnen.

Listan kan göras lång och dessvärre är det vanligt förekommande att en del behöver just alkoholhaltiga drycker i kroppen för att bemästra ovan nämnda saker utan att tänka alltför mycket på vad andra ska tycka.

Mitt tips är att försöka hitta barnet i dig själv igen. Jag får så mycket gratis med tanke på att jag har ett jobb som innebär att jag hela tiden vågar utmana mig själv, göra bort mig (även om det snarare handlar om att våga utvecklas genom att se vad jag kan förbättra med mitt artisteri) och att helt enkelt strunta i vad andra tycker. Barn är så otroligt ärliga och är dessutom mycket bättre på att våga stå upp för det de tycker är bra och på att ge varandra komplimanger. Jag utmanar er alla att ta en sväng förbi lekparken idag, sätta er på en gunga i fem minuter, koppla bort alla måsten och bara inse hur kul det är att släppa kontrollen och känna friheten!